Pântec de lumină

Cristina Pop

Introducere

“Pântec de lumină” este metafora pe care o folosesc cu precădere gândidu-mă la Maica Domnului și misiunea sa nesfârșită în lume. Apoi, mă gândesc la toate femeile care poartă în ele lumina unei noi vieți, lumină pe care o sporesc cu rugăciunea, prezența în spirit vigilent, ce vegheaza ca la o vecernie devenirea întru cuvânt a luminii și apoi încununarea vieții-Liturghie, mărturie a întruparii, devenirii și Învierii. “Pântec de lumină” e sintagma de purtat la rever pe partea stângă lângă inimă, de transformat în reverie, în ființare sau în creație.

autoarea

Înmulțirea pâinilor

Sâmbăta

Primele prescuri se pregătesc.

Aluat moale, domnesc

Trecut din haos în ceresc,

În binedefinite sfere.

Cuptorul le înghite lacom,

Necoptul devine copt.

Strânse, așteaptă cuminți somnul de seară,

Pregătirea pentru Marea Taină.

Graba dimineții le prinde somnoroase,

Trec dintr-un spațiu în altul, uită de toate.

Duminica

Ajunse-n altar au pierdut surioara.

Prescura mare așteaptă departe, acasă,

Nesfințită rămâne, cele mici pe fugă au plecat dimineață.

Nu-i prescură mare, doar noi cele mici

La Înmulțirea Pâinilor azi, doi pești și cinci pâini.

Doamne, ajută-ne să ne cinstim,

Puține câte suntem, pe masa altarului să devenim

Trupul Fiului, Domnului Nostru Iisus.

Prin binecuvântarea preotului,

Din micimea noastră ne scoate Duhul Sfant

Și Potirul ne duce drept hrană vie,

Celor ce azi se apropie de Împărăție.

Nicicând n-am fost atât de puține

La Sfânta Liturghie

Ca azi, când sufletele flamânde așteaptă

Hrana cerească.

Preotul, din mâinile cui ne vom săvârși,

A primit semnul ceresc al Tatălui.

30/07/2017

Duminica inimii

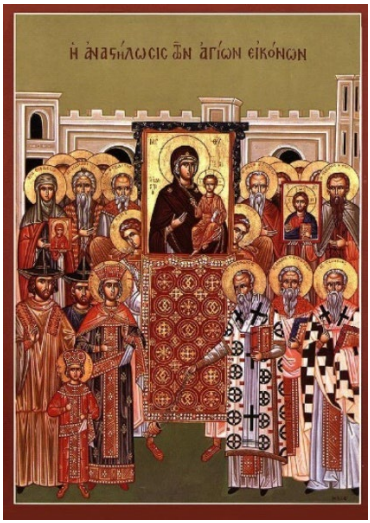

În limba clară minții vaste

Vorbeste sufletul în înălțimi celeste

În cuvinte alese, în gesturi atente

În mângâierea blândului Iisus

Ținut icoană

În inima noastră acaparatoare

De orizonturi călătoare

În iluzii dese și felurite

Trecute prin viața unei clipe

Chemate prin cuvinte diferite.

Cinstită de oameni și aleasă,

O intrare într-o lume de limbă sufletească

De smerenie și îmbrățișare

Cine nu are să caute mai ades

Trupul de taină al duminicii inimii

Care se prelinge încet

Pe trupul nostru de carne

Și-l trage iscusit pe culmea

Înaltei zile siderale.

Duminica 1 din Post, a Ortodoxiei, 13/03/2022

Rugăciunea inimii

Neîncetat te preamăresc,

Doamne, Dumnezeul meu,

Caut măsura trupului meu în măsura cuvântului Tau,

Caut măsura întunericului meu în măsura luminii Tale,

Găsesc măsura neputinței mele în măsura iubirii Tale,

Găsesc măsura limitarii mele în măsura măririi Tale.

Duminica a 2-a din Post, a Sfântului Grigorie Palama, 20/03/2022

Sfânta Cruce

Într-o catedrală din Apus

O cruce vie se arată

Sfântă, cu mâini de aur așezată

Pe inima acelui preot ce o va duce negreșit

Pe drumul său înfăptuit

Cu fiecare pas înspre altarul viu

În ochii săi arhangheli buni

Au poposit din slavă

Și-l țin de mâini și-i pun veșminte

De bunătate și candoare

De înălțare și iertare

Din darul vieții necuprins

Răsare în lumină

E-un nou arhanghel

De-l vedeți să stiți că e cuprins

În mâna nevăzută

A rugăciunii din prezent

În gândul-tată univers

O suflare de viață din ochii Maicii

Se pogoară asupra unui ideal

Născut din cer înspre pământ

În bunul nostru prea-cuvânt

Din darul vieții se înalță

O cruce în inima cea dreaptă

Ce n-are cum se îndoi

De-i multul prea puțin sau nu

De-i răul bine pentru ochi

De-i bine rău și înapoi

Să vezi în inimă fiori

Din trup de lut și asemănare

Cu Sfântul, Marele, Iubitul,

În inima lui Dumnezeu.

O cruce de lumină

Între pământul credincios

Și turla cerului albastru

Duminica a 3-a din Post, a Sfintei Cruci, 27/03/2022

Bunavestire, 25 martie

Oare de câți îngeri avem nevoie în viața noastră

Ca să vedem sensul verbelor ce ne pun în miscare, Sensul adjectivelor ce ne cresc

Sau sensul substantivelor ce ne definesc?

În jocul lui verba volant, scripta manent.

Când îngerul cel mic îti binecuvîntează ziua cu un pupic

Te descoperi văzut, iubit și mic

Mareția iubirii lui e dată de mărimea aripilor supradimensionate,

Ce îi atarnă nevăzute în spate.

Când îngerul cel mijlociu îți poartă mireasma și atingerea

La gât deasupra inimii

Ca și când s-ar înveli cu gesturile materne ale unei mame universale

Te descoperi prezentă și vie în gânduri, în inimi, în chipuri

Când îngerul cel mare te acoperă cu aripile sale

Te descoperi în fața unui altar

Din care se hrănește întregul univers

Prin litere, sunete, zvâcniri de sens

În jocul lui verba volant, scripta manent.

***

În jocul lui verba volant, scripta manent.

Prin litere, sunete, zvâcniri de sens

Din care se hrănește întregul univers

Te descoperi în fața unui altar

Când îngerul cel mare te acoperă cu aripile sale.

Te descoperi prezentă și vie în gânduri, în inimi, în chipuri

Ca și când s-ar înveli cu gesturile materne ale unei mame universale

La gât deasupra inimii

Când îngerul cel mijlociu îți poartă mireasma și atingerea.

Aripi îi atarnă nevăzute în spate

Căci mareția iubirii lui e dată de mărimea aripilor supradimensionate.

Te descoperi văzut, iubit și mic

Când îngerul cel mic îti binecuvîntează ziua cu un pupic.

În jocul lui verba volant, scripta manent.

Ca să vedem sensul verbelor ce ne pun în mișcare,

Sensul adjectivelor ce ne cresc

Sau sensul substantivelor ce ne definesc

Oare de câți îngeri avem nevoie în viața noastră?

Bunavestire, 25 martie

Fie mie după cuvântul Tău!

- Cuvântul tău mi-a adus

În dar o omenire

Ce-l cată veșnic pe Iisus

În har și mântuire.

- Bunătatea ta mare,

Maică a puterilor,

Fie rasplătită tare

În vecii vecilor

- Primesc în sânul meu

Cu toată dragostea

Pe Domnul Dumnezeu

Spre mântuirea mea.

- Tu, Maică bună, oare știi

Cu viața-ți simplă și smerită

Te pui în slujba celor vii

Spre viața veșnică dorită.

- Primesc și dăruiesc

Iubirea pură, lină,

Prin viața ce-o trăiesc

Spre veacuri de lumină.

- Darul tău cel scump

Va fi mereu prezent

Spre luptă și triumf

În al vieții sens.

- Îți mulțumesc ție, înger bun,

Din veacuri de lumină

Mă binecuvântezi acum

Cu aripa-ți senină.

- Domnul cel mare te înalță

O, maică a puterilor

Să fii aproape în distanță

Să dai putere oamenilor.

Scara

Învăță-mă să număr in ordine crescătoare

Virtuțile cele de viață înălțătoare

Din infinitul bucuriei Tale

Să urc pe scara cea de ființă dătătoare

Învăță-mă să număr în ordine descrescătoare

Păcatele cele de viață muritoare

Din infinitul iertării Tale

Să ușurez urcușul pe scara izbăvitoare

Duminica a 4-a din Post, a Sfântului Ioan Scărarul, 03/04/2022

Spre lumină

Dintre valuri de întuneric ce străbat culoarea zilei

De la ocru la albastru, de la verde la carmin,

Toate mor în pleopa nopții într-o geană de pelin

Iarăși noaptea cea amară se cuminecă-n vecie

Din potirul de lumina își ia aripi de tămaie

Și aprins fumegă noaptea până înspre Înviere

Un trup tainic de lumină

Duminica a 5-a din Post, a Sfintei Maria Egipteanca, 10/04/2022

Floriile

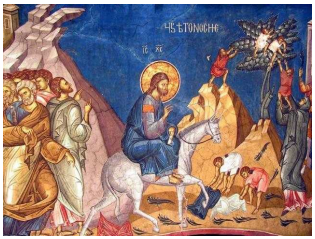

Printre flori şi cuvinte ne intră în inimi

Un Cuvânt întrupat să ne sprijine bine

Pereții inimii crăpați de mâhnire, furie, tristețe,

De toate cele izvorâte din noi să ne apere la întoarcerea înapoi.

O floare crescută în umbra tristeții se deschide la trecerea soarelui vieții.

Din griji, teamă, regret, judecată învie îndată

Florile păcii, iubirii, libertății.

Îl aşteptăm cu ochii mari de speranțe, cu licărul stins

Ca după atâtea drame la care-L supunem asupritori

Şi-L uităm zi de zi, îl cufundăm în noroi pentru scuzele palide de apoi.

Cu flori şi miresme ne încununeaza El calea,

Cu chemări şi înțelegeri necuprinse în grai,

Cu icoane pictate şuvoaie în acuarelă de rai,

Cu sinele din însăşi sursa existenței pe Calea

Ce El o asumă întâiul, Fiul.

Dincolo de cuvinte, să-i fim însoțitori tainici de drum,

Să creştem florile absolutului în grădina noroi

Prin imersiunea Tatălui în noi.

El intră şi aduce pacea în inima noastră Ierusalim.

Duminica a 6-a din Post, Intrarea Domnului in Ierusalim, 17/04/2022

Troiță interioară

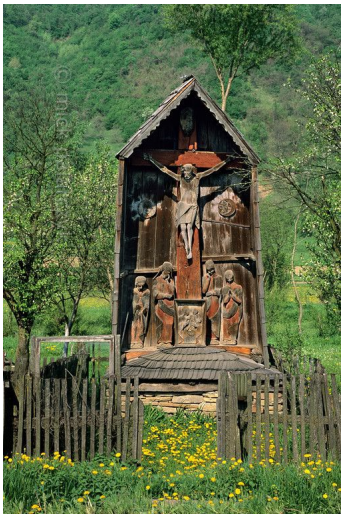

Din îmbrățişarea lumii
Trupul falnic ți-l ridici
Falduri picurii luminii
Fruntea Ta în spini, aici.

Furnicarul de cuvinte
Gol e, trist şi apăsat
Vechile aduceri aminte
Din izvorul nesecat

În unirea unei aripi
Cu pământul răbdător
Se cutremură uitări
Din fuiorul curgător

Toarce muma gândului
Firul aspru urzitor
Rărunchii pământului
Sufletul înălțător

Din pecetea de cuvinte
Hrană pentru muritori
Se revarsă mai-nainte
În potir de leac şi dor,

Iarăşi trupul de lumină
Se închină în treime
Şi din falnică tulpină
Răstigneşte profunzime.

Săptămâna Mare

Învierea

Urcușul muntelui se surpă-ncet sub pașii nostri tot mai grei

Ce-L răstignesc și uită crucea în lepădarea cea amară

De cele sfinte ce-am primit, botezul sfânt de îngrijit.

Din târgul cel nebănuit, al lumii carusel de ochi

De buze, guri flămânde și suflete nemângâiate

Privesc pieziș spre libertate uitând de locul cel ceresc

La care Tatăl ne așteaptă doar să ne primenim

Urzeala cea de patimi s-o lepădăm noi lumii, goi

Și crucea s-o îmbrățișăm, în pielea noastră s-o-mbrăcăm

Ca toată lipsa și uitarea să își găsească în noi chemarea

Din locul gol ce le-a născut să se întoarcă întreit,

Din ochi și inimi să chemăm patimile înapoi

Să le hrănim, să le vedem, să le rostim și apoi

Să ne îmbrăcăm în cămașa dăruirii și să urcăm și noi

Pe cruce lângă Domnul Sfânt spre Înviere!

Hristos a Înviat!